

բապետութեան ամս չորս: Էսծ խաւար հայկազեան տոնմի եւ եթող մեզ սուգ անմխիբարելի: Յորոյ ծրող սորա նորին նաւտար էի»:

Իսկ Գրիգոր Գարանազցի գիտէ ի լրոյ. «Համառօտեցաւ կեանք նորա ի վերայ երկրի, որ ամս չորս կալաւ գաթոռ Ս. Գրիգորի եւ փոխեցաւ ի յոյսն ամենեցուն առ Քրիստոս ի բաղձալին իւր ի թվին ՌՁԲ (1633)ին, ի յելս Պենդակոստէին Հոգւոյ Գալուստին. եւ է բարեխօս առ (Տէր) մեզ ամենայն հաւատացելոցս, մանաւանդ տառապեալ ազգացս Հայոց հոգեւոր որդեկացս» (էջ 301): Հոգեդալուստը 1633ին կ'իյնար Մայիս 30ին. ուստի «յելս Պենդակոստէին» կ'ենթադրէ Յուլիսի սկիզբը:

Տարւոյ մասին միաբան են ժամանակակից յիշատակագիրները. այսպէս Յովհաննէս Շատարեցի ի վերին Զակամ կ'օրինակէ 1633ին Աւետարան մը «ի հայրապետութեան Ս. Աթոռոյն էջմիածնայ տեառն տէր Մովսէսին, որ կրկին լուսաւորեաց զՀայաստան աշխարհս եւ յայտմ ամի փոխեցաւ առ Քրիստոս²»: Նոյնպէս կը գրէ Խաչատուր վարդապետ «յետինս յաշակերտաց սրբոյն Մովսիսի» 1634ին վարդանայ Սաղմոսաց մեկ-

² Արձաղանք, 1888, էջ 162. Բարսուղարեան, Արցախ, էջ 333: